

TŘI ZNAKY SPASITELNÉ VÍRY V ŽIVOTĚ KŘESŤANA

(1 .TESALONICKÝM 1,1-3)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 16. března 2025

Svým životem budete dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseťe ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, 11 a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti;12 a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle.

Kol 1:10-12

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista! To je pozdrav apoštola Pavla a jeho spolupracovníků, Silase a Timotea tesalonické církvi. Stejným pozdravem buďte pozdraveni i vy, kteří jste součástí místní církve tady v Ústí nad Labem. Víťame zvláště také hosty. Boží milost vám všem, kteří jste dnes přišli.

I. ÚVOD

A. Proč studujeme 1. list Tesalonickým?

Je to mladá církev, žijící uprostřed tísně pro Krista. Židé i pohané, nyní obrácení ke Kristu, znovunarození z víry v Krista jsou svědectvím lidem svým vyprávěním o Kristu, kázáním, jak chcete, stejně tak jako životem ve spravedlnosti pro lidi ve svém městě, ve svém kraji. A i když se obrátili od zlého k Bohu, který je zdroj lásky, spravedlnosti, pomoci, odpuštění a co bychom ještě dobrého mohli vyjmenovat, je to s hlubokým podivem, že jejich sousedé a přátelé, lidé v jejich městě, prostě všichni kolem, kdo ještě neuvěřili Kristu, tak tito lidé jsou vůči křesťanům v nepřátelství. To svědčí o stavu lidského srdce – je hluboce postižené nemocí. Je to zhoubná nemoc, která nakonec vede k zástavě srdce a smrti. Pacient ztratí život. Ta nemoc vede k jisté smrti. Chtěl bych, abychom v následujících týdnech společně prošli 1.

list Tesalonickým, dá-li Bůh. Přicházíme do něj ze studia jiné knihy – starozákonní knihy proroka Agea. I když obě knihy dělí staletí mezi jejich sepsáním, mají podivuhodně mnoho společného: Obě knihy nám odkrývají něco o Bohu samotném: je to Bůh, který se smilovává nad lidmi, kteří ho nehledali a nechtěli se mu podřídit, ačkoliv mu vděčí za svůj život. Je to Bůh, který naklání srdce každého člověka, i nevěřícího, ke svým záměrům. Je to Bůh, který vede vše v dějinách lidí tak, aby se zjevovala Jeho sláva v neuvěřitelném spasení lidí, kteří si to nijak nezaslouží. Je to Bůh, který dává svou lásku lidem i přesto, že ho odmítali. Je to Bůh, který se pro nás stal jedním z nás, člověkem, aby udělal to, co jsme my sami nedokázali: smířil nás se sebou a přinesl nám lepší naději na budoucnost, než je smrt. Přinesl život těm, kteří mu uvěří. Jak tento Bůh vede církev Ježíše Krista? Jak vede nás, kteří jsme Kristu uvěřili? Co má pro nás Bůh připravené, abychom slovy z apoštola Pavla z listu Koloským dělali

- *Kol 1:10-12 svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem ponese ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, 11 a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; 12 a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle.*

Církev v Tesalonice, kam je napsán tento list, je mladá církev. A Pavel jí vede v těch nejdůležitějších oblastech nového křesťanského života. Ještě nepožili mnoho let jako křesťané, a tak se ještě nenakupili jednotlivé problémy, se kterými se musí křesťan a místní církev, do které patří, vypořádat. A tak je pro nás dobré nahlédnout do života tesalonické církve a připomenout si, co je základem života místní církve. Pravděpodobně po Jakubově epištole druhý nejstarší list v Novém zákoně, 1. list Tesalonickým nám může pomoci osvěžit si základy, na kterých církev stojí a cíl, ke kterému ji Pán svou obětí vykoupil. Jako Ageus nás vedl k obnově našeho posvěcení, skrze které Pán Bůh buduje svou církev, tak nás apoštol Pavel se svými spolupracovníky povede díky jeho 1. listu Tesalonické církvi, abychom viděli lépe, jak oslavit Pána.

B. Pozadí listu

Na svou druhou misijní cestu se vydal apoštol Pavel bez Barnabáše. Kvůli sporu o Jana Marka, jak o tom čteme na konci 16. kapitoly Skutků, se rozešli. Pavel si vybral za spolupracovníka Silase (Sk 15,40) a vydal se veden Duchem

svatým posilovat církve, které vznikly z jeho 1. misijní cesty. Dostal se až do Listry v dnešním Turecku, kde se setkal s Timoteem, o němž církev vydávala dobré svědectví. Pavel ho vzal s sebou a mladý Timoteus se stal jeho pomocníkem. Přes Galacii dorazili do Troady a odtud se přes moře dostali na evropský kontinent, dále do Filipis a potom do Tesaloniky. Obě města bychom hledali na severu dnešního Řecka, i když z města Filipis je dnes jen starověká památka. Vznik církve popisuje historik, lékař a evangelista Lukáš ve Skutcích apoštolských. Najdeme je v 17. kapitole, v. 1-10.

- *Sk 17:1-10 Dali se cestou, která vede přes města Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde měli Židé synagógu. 2 Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil, 3 vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. "A ten Mesiáš", řekl Pavel, "je Ježíš, kterého já vám zvěstuji." 4 Někteří z nich se tím dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velmi mnoho Řeků, kteří už ctili jediného Boha, a nemálo žen z významných rodin. 5 To však naplnilo Židy hněvem a závistí. S pomocí několika ničemných lidí z ulice vyvolali srocení davu a tak pobouřili celé město. Pak napadli Jásonův dům a chtěli Pavla a Silase postavit před shromáždění. 6 Když je nenalezli, vlekli Jásona a několik bratří k představeným města a křičeli: "Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám, a Jáson je přijal do svého domu! 7 Ti všichni porušují císařova nařízení, protože tvrdí, že pravým králem je Ježíš." 8 Tato slova poděsila všechny lid i představené města, 9 ale když Jáson a ostatní zaplatili záruku, byli propuštěni. 10 A hned té noci vypravili bratří Pavla a Silase do Beroje.*

Jak bylo jeho zvykem, šel Pavel nejprve do židovské synagogy. Byl dobře přijat a nechali jej po tři soboty mluvit k přítomným židům i pohanům, kteří věřili v Boha, kterého židé uctívali. Jak zde vznikla církev? Podívejme se, co v synagoze Pavel dělal. Říká nám to v. 3:

- *vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. "A ten Mesiáš", řekl Pavel, "je Ježíš, kterého já vám zvěstuji." (v. 3)*

Pavel tu četl z Mojžíšova zákona a dával lidem důkazy, že bylo předpovězeno proroky ve SZ, že Mesiáš, Spasitel, bude trpět, zemře a vstane z mrtvých. A pak porovnával tato proroctví s jejich naplněním v Ježíši Kristu. Doslova kladl vedle sebe proroctví SZ a jejich naplnění v Ježíši, jeho kříži a vzkříšení. Tak lidem, kteří už znali obsah Starého zákona v něm ukazoval zapsaná svědectví o

přicházejícím Mesiáši a pak jim ukázal, jak se vyplnila v příběhu Ježíše Krista. Tak pro lidi, kteří možná znají něco z Bible, tu máme zapsaný způsob, jak křesťan může lidem pomoci, aby jí rozuměli: Křesťan vykládá, co tu je napsáno a to tak, aby posluchač porozuměl, že to je zpráva pro něho a o něm. Křesťan dokazuje, že se proroctví Písma naplňuje v Kristu – v jeho utrpení, smrti a vzkříšení. Někteří židé se tím dali přesvědčit a uvěřili Pavlově evangeliu. Přidalo se k nim i mnoho Řeků, kteří také chodili do synagogy. Nepřistoupili k židovství (to by byli obřezáni), ale měli bázeň před Bohem, kterého židé v synagoze uctívali. Přidalo se k nim i nemálo žen z významných rodin (v. 4). S největší pravděpodobností po třech sobotách už židé Pavla v synagoze mluvit nenechali, a tak začal o Ježíši mluvit ve městě – na ulicích, možná v amfiteátru nebo v nějaké přednáškové síni jako v Efezu, možná v nějakém Domě techniky? A strávil v Tesalonice zvěstováním Krista týdny, možná měsíce. Z mladé církve ve Filipis mu posílali více než jednou posílali dary na živobytí (Fp 4,15-16). Pavel začal pracovat, aby nikomu z nově obrácených v Tesalonice nebyl na přítěž (1Te 2,9). Víme, že jinde šil stany. To bylo jeho řemeslo. Že se neobrátili jen lidé během tří týdnů pod Pavlovým kázáním v synagoze můžeme vidět i z v. 1,9 – obrátili se i pohané, uctívající modly, ne bohabojní ze Sk 17,4. Co kázal jim? Lidem, kteří neznali Starý zákon? S nimi začal tam, kde byli – jako to vidíme dále v Aténách: mluvil o Bohu, který nás stvořil, dává nám dech a život a bude nás soudit. Mluvil o zákonu svědomí, které člověka obviňuje. A znovu o evangeliu, protože to je stejné pro každého člověka: Ježíš Kristus trpěl za nás, umřel kvůli nám a byl vzkříšen pro nás! A toto slavné evangelium je zpráva pro všechny lidi, ať znají Bibli nebo ne. Protože každý je před Bohem vinen svým hříchem nevíry Bohu. Každý musí činit pokání, litovat své nevěry vůči Stvořiteli a obrátit se k němu. Složit svou důvěru v oběť, kterou zaplatil Boží Syn Ježíš Kristus na golgotském kříži. Mnozí prosili Boha o odpuštění, že žili, jako by nebyl jejich Stvořitel a Pán a uvěřili Ježíši Kristu, který nás s Otcem smířil svou obětí. Tak vznikla církev v Tesalonice. Tak s rodí církev na dalších a dalších místech na zemi. A jednoho dne bude církev na nové zemi a v novém nebi

- *Iz 11:9 neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře.*

Ale židé, kteří neuvěřili, propukli v závist, že Pavla následuje tolik lidí. Strašně se hněvali, a tak vyvolali ve městě bouři, když patrně uplatili nějaké lidi z ulice, nějaký místní gang a Pavel musel z města odejít – do Beroje a dále do Athén.

II. TVOJE SLUŽBA CÍRKVI

Co se můžeme z listu do Tesaloniky naučit? Je tu několik důležitých věcí:

A. Modlitby

Pavel přišel z Athén do Korintu a odtud píše list Tesalonické církvi. Lidé, které tu poznal a kteří uvěřili Kristu, mu leží na srdci. Spolu se Silasem a Timoteem si neřekli: Tak jsme jim zvěštovali Krista, oni uvěřili, a tak už na ně nemusíme myslet. Ne, naopak, oni jim dále slouží. Jak jim Pavel, Silas a Timoteus slouží? Modlí se za ně. Modlí se za ně společně. Je jisté, že se za ně modlil každý sám, ale tady je zdůrazněno, že se modlí společně.

- *(v. 2) Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách;*

Jak často se za ně modlí? Stále. To neznamena, že nedělají nic jiného, ale jistě to znamená, že když se bratři sešli, aby se společně modlili, byli tesaloničtí předmětem jejich vytrvalých prosb a díkůvzdání Bohu. Modlili se vytrvale, společně a konkrétně za celou církev. Vzhledem k pozdravům v Pavlových dopisech jednotlivým křesťanům v církvích, jistě se modlili za jednotlivé lidi jmenovitě. Za jednotlivé křesťany, jejich obdarování od Pána, za jejich službu Pánu v církvi i mimo ni. Modlitby prosb a modlitby vděčnosti. Život Božích dětí je naplněný vděčností a modlitbami. Proč? Protože kdo se znovu narodil z víry, nepatří už tomuto světu. Jeho touhy a naděje se nevztahují k dočasným, pomíjivým věcem světa, ale k těm, které přetrvávají na věčnost. Jsi-li boží dítě, pak jsi vyslanec Kristův. Tvůj domov je u Boha, v nebi. Na zemi už nemáme trvalý domov. Jsme tu jen cizinci a přistěhovalci (Žd 11,13). Někdy se dokonce na modlitebním setkání stane, že někdo neví, za co se mám modlit. Tady je pomoc od apoštola: Vzdávej Bohu díky: to znamená, děkuj Pánu Bohu za druhé křesťany, za to, že je Pán zastavil a přivedl k pokání, obrátil a dal jim věčný život. Děkuj, že je učinil církví, sloupem a oporou pravdy, aby se skrze ně šířilo evangelium, aby sloužili jeden druhému, a tak zobrazovali kristovskou lásku. Děkuj za další křesťany v sousedních místních církvích, za církve,

Modli se za ně. Přimlouvej se, aby rostli do podoby Kristova charakteru, vyprošuj jim požehnání a ochranu, pros aby rostli ve službě v církvi v konkrétních oblastech: pomoci starým a nemocným, osamoceným, aby rostli ve službě slovem, modlitbou, ...

Díkůvzdání a modlitba je životodárnou tekutinou organismu místní církve. Neděkuj Bohu a nemodli se za sestry a bratry a uvidíš, jak církev bude vlažná, bez zájmu o evangelium a sdílení evangelia s dalšími, a nakonec ji Pán bude muset přísně vychovávat. Vzpomeňte si na církve v Knize Zjevení. Nevíš ještě, jaký jsi dostal dar ke službě církvi? Tady je Boží povolání pro tebe: děkuj Bohu a přimlouvej se u Jeho trůnu za jednotlivé lidi v této církvi a modli se za další církve.

III. OVOCE OBRÁCENÍ

Co je obsahem modliteb a děkování Pavla, Silase a Timotea? Co si připomínají o tesalonických křesťanech? Podívejme se do 3. verše

- *(v. 3) před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista.*

Činnou víru

Usilovnou lásku

Vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista

A. Požehnané kázání evangelia

Tři oblasti, které svědčí o spasení lidí v tesalonické církvi. Jsou obrácení. Jak se to stalo? Patří k vyvoleným – Pavel říká, že to ví! (v. 4) Jak to ví? Protože evangelium k nim přišlo v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Když Pavel mluvil v synagoze v Tesalonice nebo později kdekoliv jinde ve městě, slyšeli ho mnozí lidé: a to co slyšeli o své hříšnosti a o jediné cestě záchrany skrze víru v Ježíše Krista, bylo pro mnohé hrůza a našťvalo je to – to slovo jim bylo smrtonosnou vůní k záhubě (2K 2,16). Ale pro ty, kteří uvěřili bylo životodárnou vůní vedoucí k životu! Jak asi Pavel kázal? Říkal lidem: hele začněte se chovat lépe k druhým. Přestaňte krást a podvádět manžele a manželky. Bylo jeho slovo jen jakousi zajímavostí pro uši posluchačů? Ne, jeho kázání bylo takovéto:

- *1Te 1:5 neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti.*

Pro některé to mohla být zajímavost a nic víc (Sk 17,32). Ale to slovo přišlo k dalším lidem v moci Ducha svatého – to kazatel nedokáže způsobit: musí se za to dopředu modlit, ale to je svrchované dílo Boží, ne kazatelovo. Ale co kazatel může a na čem musí pracovat, aby se v tom zlepšoval, to je, aby jeho kázání znělo „v přesvědčivé plnosti“, „v plné přesvědčivosti“ (CSP). Kazatel musí růst jak v argumentech svého kázání, ve srozumitelnosti svého kázání, v porozumění situace posluchačů, ve způsobu kázání. Jeho kázání musí dávat odpovědi na otázky srdce a mysli posluchačů. Za to se modlíme a prosíme, na tom pracujeme. A není to zodpovědnost jen pro kazatele. Je to povolání i pro tebe. Protože každý jsme povoláni, abychom se dělili s lidmi o evangelium. Číst knihy, budovat se ve schopnosti dávat lidem odpovědi na naději, kterou máme v Kristu – to je také tvoje povolání. Jak to Pavel ví, že jeho kázání přišlo v moci Ducha svatého a přesvědčivé plnosti do života některých posluchačů? Protože uvěřili a jejich víra začala vydávat ovoce. Tak jednoduché to je. Podle čeho se pozná, že někdo opravdu věří Pánu? Skutečná, spasitelná víra se vždy prokáže ovocem – důsledky víry. Nikodémovi Pán Ježíš dává přirovnání: je to jako vítr – nevíš, kde se bere, ale můžeš ho cítit na tváři, slyšet jeho zvuk, vidět větve stromů, jak se pohybují. Vítr ani víru nevidíš, ale vidíš jejich projevy. Spasitelná víra se vždycky projeví ovocem víry. A v životě mladé církve v Tesalonice, v životě křesťanů v místní církvi se ovoce víry projevilo ve 3 oblastech, které si Pavel a spolupracovníci připomínají v modlitbách a za něž děkují Bohu:

- *1 Tesalonickým 1:3 před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši*
- *činnou víru,*
- *usilovnou lásku*
- *a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista.*

Podle toho se pozná, že uvěřili Kristu.

1. Činná víra

Její opakem je nečinná víra. Může být spasitelná víra nečinná, bez ovoce? Ne. Pokud si myslíš, že věříš, ale tvá víra nenese ovoce, pak klameš sám sebe i druhé. Je to nejspíš jen intelektuální souhlas s evangeliem, ale bez důvěry Bohu.

Jak se projevila víra tesalonických?

Sk 17,5 – Jáson uvěřil a poskytl Pavlovi a dalším křesťanům bydlení a místo k setkávání.

Sk 17,10 – ti kdo uvěřili, vybavili praktickými věcmi – jídlem, ošacením, atd bratry na další cestu – praktická pomoc

1Te 2,13 – přijímali vyučování apoštolů jako Boží slovo – to dnes děláme stejně, když přijímáme Boží slovo a jeho vyučování

v. 9 - Obrátili se od model k živému Bohu a ke službě!

v. 10 - Očekávali příchod Ježíše z nebe

Pavel si je jistý jejich obrácením, protože patří mezi vyvolené ke spáse. Je si jistý, protože vidí ovoce víry v jejich životě. Co o tobě říkají nevěřící, kteří tě znají? On se zbláznil! (ano, je dobré být „blázen pro Krista“ (1K 4,10). Ale říkají také: On roste v dobrém. Opouští svoje špatné zvyky. Třeba: byl to prudas a teď je k lidem mírný. Dříve se nechal doma obsluhovat, teď pomáhá. Dřív měl ve zvyku každý pátek jít do hospody a opít se. Pak dělal a říkal zlé věci. Ale teď chválí Boha celým srdcem! Dřív se mu nedalo věřit, často lhal – teď co řekne, to udělá. To je činná víra, upnutá na Krista. On říká:

- *J 15:5 Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce;*

Je taková činná víra ve tvém životě? Sloužíš Bohu? Opouštíš své modly? Připravuješ se na příchod Krista svým posvěcováním? Odhazuješ hřích a hledáš Boží vůli do svých každodenních zápasů a rozhodování? Hledáš posilu ve slově? Jsi v tom slabý?

- *2K 13:4-5 Kristus zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží. 5 Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!*

2. Usilovná láska

Jinými slovy – spasitelná víra se projevuje skutky lásky, prací lásky. Ale ta práce není jen nějaký skutek. Doslova to znamená: usilovná, vyčerpávající láska. Její zdroj je v Bohu. U něj je vzor takové lásky: Bůh neřekl jen: ach, já je tak miluji. Kristus pro nás opustil svou slávu, kterou měl od věčnosti u Otce a stal se člověkem – omezeným, podrobeným důsledkům hříchu – jako je nemoc a stárnutí, bolest a únava. Usilovně se modlil, aby vytrval až do konce – došel

až na kříž a přijal Otcovu vůli a nechal se ukřižovat. To je usilovná láska, která položí život za ty, kteří ho odmítají a mají ho za svého nepřítele. Za mě i za tebe. Usilovná láska křesťanů. Jak se projevuje?

- *J 13:35 Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."*

Usilovná láska dá práci, aby dosáhla cíle. Slouží druhým navzdory překážkám, navzdory nepřátelům a nepřejícím lidem. Miluje církev, protože to jsou lidé koupení převzácnou krví Kristovou. Na tváři bratří a sester se zračí Kristus. Tak slouží jeden druhému, aby sloužili Kristu, jeho tělu.

- *1Te 4:9-10 O bratrské lásce není třeba, abych vám psal, neboť Bůh sám vás vyučil, jak se máte mít mezi sebou rádi. 10 A takoví opravdu jste ke všem bratřím v celé Makedonii; jen vás prosíme, bratři, abyste v tom byli stále horlivější.*

Jejich láska se projevuje ke všem bratřím v celé Makedonii – tzn. nejen v Tesalonice, ale i ve Filipis, v Beroji, všude! Vytrvale se dělí o evangelium, protože upřímně miluje bližní – svou rodinu, své sousedy, své město, protože ví že je jediná cesta ke smíření s Bohem – vírou v Pána Ježíše. Miluje je, proto jim musí svědčit o Kristu. Vaše láska ať je známá všem bratřím. Usilovná láska dá práci. Nekončí pozdravem: požehnaný týden, když se loučíme v neděli ve sboru. Namáhavá láska se bude modlit za druhé ve sboru, bude naslouchat druhým, a tak musí vyhledávat jejich společnost – pozve je na oběd, půjdou na procházku s kočárkem, bude se ptát za co se modlit, s čím zápasí, budou společně zkoumat Písmo, aby hledali odpověď... Usilovná láska z 1Te 1,3 sebou nese vyčerpání. Budeš unavený službou druhým, tvoje tělo bude unavené. Ale tvoje srdce povzbuzené a tvá mysl plná vděčnosti, tvá ústa budou přetékat chválou Bohu za spásu druhých. Láska je pancíř (1Te 5,8) protože nás odvrací od sebestředné služby sobě samým ke službě druhým. Ta láska nadevše miluje Boha, a proto může milovat lidi.

- *Ř 5:5 A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*

3. Vytrvalá naděje v našeho Pána Ježíše Krista

Třetím znakem spasitelné víry je vytrvalá naděje. Naděje je slovo v Písmu, které je jistotou. Vytrvalá naděje na druhý příchod Pána Ježíše a plné nastolení království Kristovy slávy. Nové srdce pod tíhou přetrvávajícího hříchu a jeho důsledků volá: Maranatha: Pane přijď! Jak vypadá taková naděje v praxi?

- *Tt 2:11-13 Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem 12 a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku 13 a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.*

Vytrvalá naděje žije pro Krista uprostřed bezbožného světa. Miluje Krista, žije s Kristem a touží a očekává, těší se na splnění té naděje: na setkání s Kristem

IV. ZÁVĚR

- *Př 4:18 Stezka spravedlivých je jak jasné světlo, které svítí stále víc, až je tu den.*

Tři jednoduché verše z Písma, tři jasné znaky spasení – a tolik pomoci pro naše následování Pána!